

Miloš Kratochvíl
ČARODĚJ Z NAFUKOVACÍHO STROMU

*Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována,
rozmnžována a ani jinak šířena bez písemného souhlasu vydavatele.*

Text © Miloš Kratochvíl, 2021
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2021
Illustrations and cover © Alena Schulz, 2021

Vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7553-897-0

ČARODĚJ Z NAFUKOVACÍHO STROMU

MILOŠ
KRATOCHVÍL

ILUSTRAČE
ALENA
SCHULZ

NA KLOUZKOVÉ PASECE

Čaroděj Honzula bydlel na kraji Klouzkové paseky v nafukovacím stromě.

Sám byl hubený, že by se vešel do pukliny ve smrkové soušce, ale když čekal hosty, zavolal si vítr a ten mu nafoukl vykotlaný dub, jak si zrovna čaroděj přál.

A Honzula míval hosty často.

Každou chvíli za ním přiběhl nebo přiletěl někdo z Halounského lesa. Chodil za ním i hajný Votava, lidé z blízkých vesnic a okolních městeček.

Většinou přicházeli s prosbou o radu nebo o pomoc.

Když někdo zamířil ke Klouzkové pasece, hlídací sojka zakřičela. Honzula se podíval tím směrem pětiokým dalekohledem a hned viděl, kdo za ním přichází a s jakým trápením. Jestliže to bylo trápení malé, nechal svůj dub nafouknout jen trošku. Když bylo větší, vítr nafoukl dutinu stromu jako hradní síň, takže se v ní žádná starost už nezdála tak veliká.

To na každé trápení pomáhá. Proto je svět tak velký. Každá starost se v něm jednou ztratí...

Čaroděj Honzula nechtěl nikdy nikoho zklamat. Znal moudrá slova i dobrá kouzla a věděl, jak mají věci být, aby bylo dobře.

Jediným z Halounského lesa, kdo za Honzulou nikdy nepřišel, byl zajíc Ondřej. A to měl pelíšek hned na druhém konci paseky, takže byli vlastně sousedi! Ondřej se nafukovacímu stromu vyhýbal velikým obloukem, přestože nikdy neslyšel, že by čaroděj někomu ublížil.

Ale zajíci už jsou takoví. Ani mezi sebou moc nekamarádi. Nikomu nevěří, ze všeho jsou vyjukání. Však jim taky myslivci jinak neřeknou než *janci*.

Ondřej byl ze všech zajíců v Halounském polesí možná nejvyjukanější. Ale docela určitě se stal jednoho dne zajícem nejbáznivějším.

Mohla za to jedna rána z brokovnice hajného Votavy.

VŠECHNY RÁNY PRO ZAJÍCE

Ondřej si tenkrát hrál před pelíškem s modřínovou šiškou.

Nadhazoval ji čumáčkem a zkoušel s ní ve vzduchu žonglovat ušima. Už mu to docela šlo, když tu se z nebe snesli dva krkavci. Byli by zajíce určitě popadli do hrozivých pařátů, kdyby se neozvala veliká rána.

Ondřejovi z toho zůstala zježená srst za krkem, jedno černé krkavčí pírkó za uchem a před vyděšenýma očima obraz hajného Votavy.

Jak třeskne rána, každý zajíc vezme do zaječích a zmizí dřív, než stačí les ozvěnu výstřelu vrátit. Ondřej se taky rozběhl. Jenže přímo proti hajnému a hup! – skočil mu do náruče!

Hajnému leknutím vypadla puška z ruky a klobouk se sojčím pírkem se mu smekl do týla. Jeho lovecký pes Hektor z toho úleku tři dny nedokázal zaštěkat. Jen doma v hájovně pořád kolem doko-la vyprávěl starému jezevčíku Drmášovi:

„To jsi v životě neviděl, kamaráde! Zajíc, a rozběhne se hajnému rovnou proti flintě – a pak mu skočí do náruče! Zajíc, co vždycky před každým peláší...!“

Drmáš nad tím nevěřičně kroutil hlavou. Psi myslivců si vymýšlejí stejně rádi jako myslivci. Ale brzy poznal, že si Hektor tuhle historku nepřizdobil ani štěknutím.

Sotva se v lese ozval nějaký podezřelý zvuk, už byl zajíc Ondřej za jejich pánem. A když nad lesem z bouřkových mraků zahřmělo, vletěl i do hájovny. I kdyby měl proskočit zavřeným oknem!

Ondřej totiž věřil, že všechny velké rány dělá hajný Votava. A dělá je proto, aby ho zachránil před nějakým nebezpečím.

Votava na to byl zpočátku pyšný. Neznal žádného myslivce, kterému by zajíc skákal do náruče, a už vůbec neslyšel, že by někdy někde zajíc sám běhal do hájovny. Však se tím taky kdekomu chlubil.

Lesákům i hajným vykládal, jakého má v revíru zajíce, a ti se tomu smáli, až se prohýbali, protože nikdo z nich něco takového jakživ neslyšel. Jen Honzulovi z toho do smíchu nebylo.

„Nevím, nevím, Votavo, jestli děláš dobře. Zajíc by se měl chovat po zajícovsku. Neříkám, abys ho proháněl, ale to tvoje hýčkání a rozmazlování mu nepomůže. Abys toho jednou nelitoval!“

Hajný nad tím jen mávl rukou: „Ale, pane Honzulo! Je to chudák vylekaná. Já ho vylekal, tak ho trochu chráním, když se teď ze všeho hned vyděsí.“

„Vyděsí, vyleká...“ opakoval pomalu čaroděj a podíval se po očku na Votavu. „Ale taky si někdy postěžuje, což? Na někoho zažaluje – jak jsem tak slyšel.“

„Ale... to jen v leknutí vždycky jen tak něco zapiští,“ omlouval zajíce hajný. „Že moc hlasitě žuchají šišky ze smrku, že ježek strašlivě dupe a tak –“

„A tak druhý den na Klouzkové pasece u jeho pelíšku dřevaři ořezávali smrkům větve se šiškami. A ježek se musel odstěhovat pod habřinu... Tohle se mi už vůbec nelíbí,“ zamračil se Honzula.

Hajný se zasmál: „Šišek je dost, ježek se v habřině rychle zabydlí, tak o co jde?“

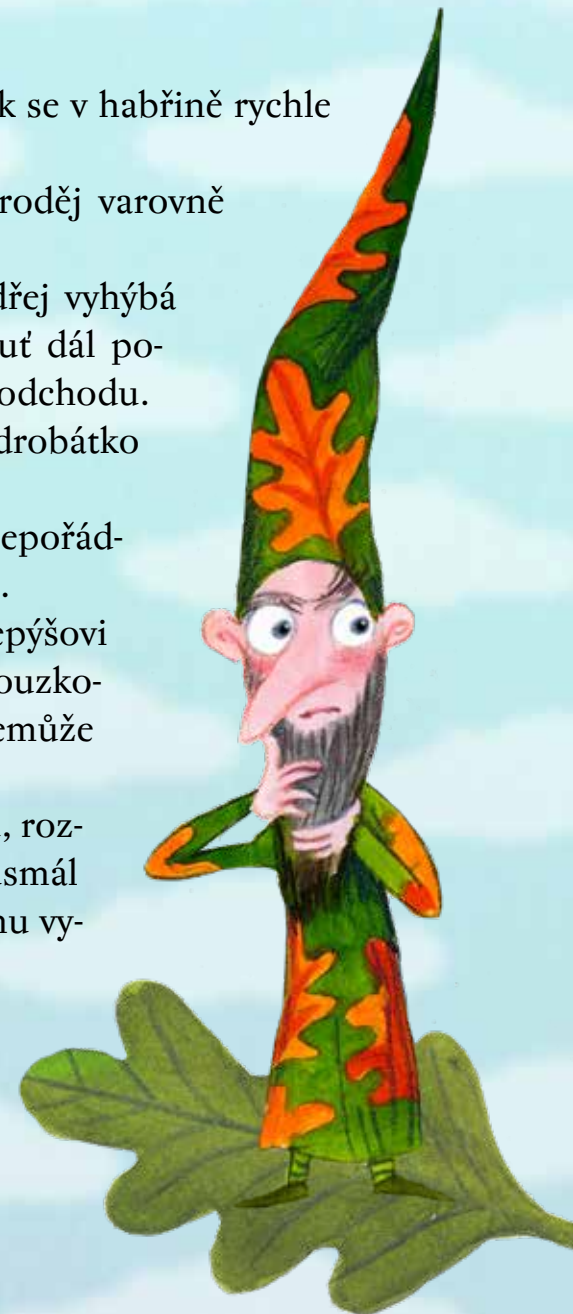
„O spravedlnost, Votavo,“ zvedl čaroděj varovně prst.

„Já vím – svědčí vás, že se vám Ondřej vyhýbá a za mnou běhá!“ Hajný už neměl chuť dál poslouchat čarodějovy řeči, tak se zvedl k odchodu. „Má mě rád. To je všechno. A že ho teď drobátko chráním? Tím se les nepokácí!“

„Nepokácí. Ale může zpustnout do nepořádku,“ zamručel Honzula místo pozdravu.

„Už ten Honzula stárne. Vidí i ve slepýšovi hada,“ povzdechl si Votava cestou z Klouzkové paseky, když myslel, že ho čaroděj nemůže slyšet.

Na stráni u pěti dubů vylezl na posed, rozhlédl se po sluncem zalitým revíru a usmál se: „Jak by mi mohl zajíc – a ještě k tomu vystrašený – zdivočet les?!“

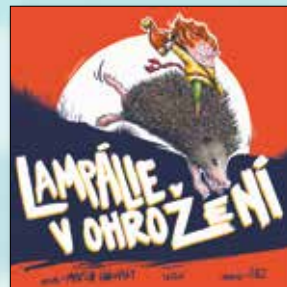
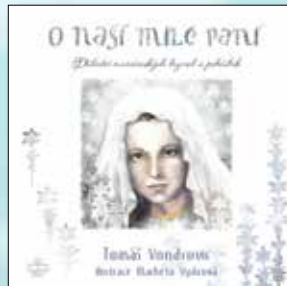
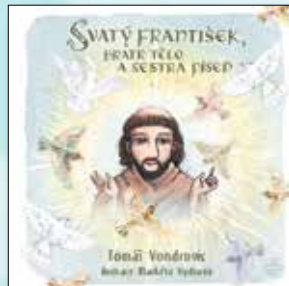
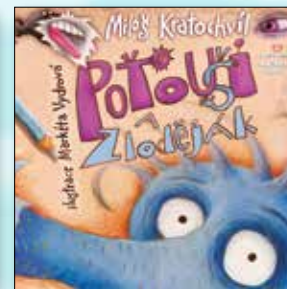
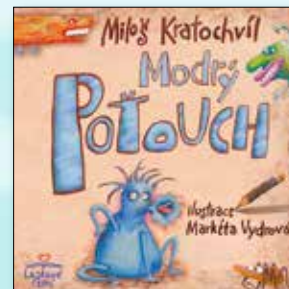
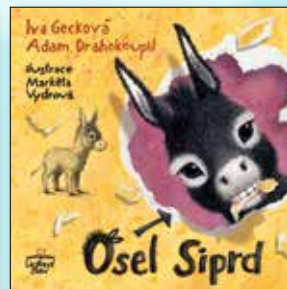
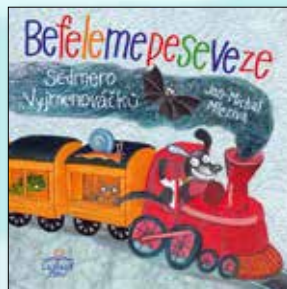
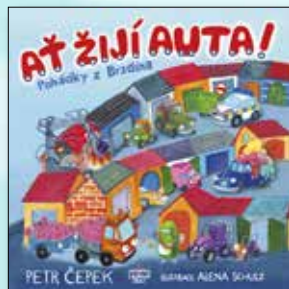

OBSAH

NA KLOUZKOVÉ PASECE	7
VŠECHNY RÁNY PRO ZAJÍCE	9
HÁJOVNA V OHROŽENÍ	15
KOUZLO PROTI LEKAVOSTI	18
ZAJEČÍ DOKTOR ZE ZAJEČOVA	24
DRUHÁ RÁNA PRO STRAŠÁKA	28
DVĚ KAPKY JEDLOVÉ MÍZY	33
POSTRACH HALOUNSKÉHO LESA	40
LIŠKA OD MLUVÍCÍ BOROVICE	45

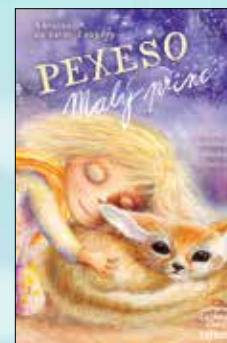
CHCE TO VELKÉ ZVÍŘE	50
DO ZOO	53
ZASE MĚ BUDETE CHOVAT	60
PÍSKOVÉ KOUZLO	64
CO KDYŽ VELBLOUD SKOČÍ	68
TĚŽKÝ ŽIVOT S HRBY	71
SULTÁN BEN DAJAN	74
PANÁČKUJÍCÍ VELBLOUD	78
SLIBOVAT SE MÁ S ROZUMEM	81
VÍTR Z ČARODĚJOVY ČEPICE	85

Edice miniknihy pro radost dětem

- plně barevně ilustrované miniknihy
- více než 50 titulů
- cena 5 Kč (dva druhy po 1 Kč)
- 16 stran

Příběhy s pexesem (2x 32 obrázků k vystřížení)

